

עבודה פיזית בלי החתול שותלים בתושב מבקיעים צילומים: גרי קבלו

ההיגנה עושה לנו טוב

עשה לנו טוב. חלק מהחכות שלנו לחיות במקום שבו היא האפשרות ליהנות ממטאביזם וטבעי ומשטח מקהילה. אנו מאוחדים אורחים את מבקיעים ושותלים לחזור הביתה. עשוי הגינה תחזור לפרוח ויגמל שוב ליהנות מהחיות שלנו בטבע, סיפור חרות.

רוחם מניצק שירי גורן רואת בנפגע התגברות הנהיגות איריה של כל החברה הישראלית, הערבות והרעות ויהיה מביטבט. היום, יותר משבעה חודשים אחרי שבת שחרורה, מניגם לראות את המסך החדש גינת האיריה. זה לא עשוי מתגברים מספרים שאת המחיכות שלהם. הם מניגשים חובב למיניע ולחיות עבוד הקהילה שעבר את החופה ומשיע לחיות בחוסר ראות, סכספת חרות, מנהלת ומשק העצורים בתנועה הקיבוצית. 'הקהילות שמקבלות את הסיוע משתפות בעבודה המשותפת יור סביב השקיום נותנת להם מוחות, מחוקת אותם נאור. הם מניגשים שיש מי שרואה אותם, חושב עליהם, שאכפת לו מהעתיד שלהם. רואים במעשה הזה נאורה מניצק, 'רוסיפה' ושירי מסכמת: 'התגברים מניגשים שיש להם שיש מענה, משגשגים ליתגבר בימים המרוצים האלו. גם אם זה יום התגברות אחד בלבד, זה עושה העון עבוד מישור אחד'.

רוחם וינגור, חושב מבקיעים: 'הקיבוצים החדשים יגיעו עם שותלים, ציוד ומחשבות עמדה לנו כשיכיר כמה היגנה עושה לנו טוב'

"כשמשפט משיח על הפרויקט הבנת שיש כאן חודג" נות נפלאה לחיבור בין קהילות. ברור כלל החבורים הם בין קיבוץ לקיבוץ ושמתלי החבורות לחיבור בין צורות התיישבות קת אחיות ורד חשירה. אני מאמינה שיש הדרד להכיר, להבין וליצור סולידריות וערבות הדדית שאין בין כל האחרים במדינת ישראל", סיפרה רועי. "זה הפך לאחת לחיות בימים זה לוח, לעידוד העשייה טובה ועשייה משותפת. לקום עתה הדרד. אני מנחה לומר" מנת להחיות את תושבי מבקיעים לנגן לניגון נוגליך".

את פניה במושב קיבלה רותם וינגור, שחיה במבקר עם כבר 20 שנה. 'היגנה הקהילתית חוקמה לפני מספר יתר שנה בעירוד המעצה שלנו. יצרנו ביהר מקום התמכנות שחבר את התושבים אחד לשני ולקדקע ולטבע. היגנה הייתה בפרחה ובשגשוג. בסוכות, ממש לפני 7 באוקטובר, עשינו יום שיתולת קהילתי. שתינו עצי פרי וני. מילאנו שתי ערעות בכל טוב. אבל אחרי הטבה התמננו לכמה מקומים ולא נשארו מי שיספלו בניה. השתילנו פרחי אף נשארו פרי תרבות למערכת החקיקה שעברה אבל התחוקה השוטפת נוחה, העשבים צמחו ורובה נרסה בעקבות מזג האוויר".

"מאז שחורנו לא נצאנו את הפנאי והמחנות לטקס את היגנה. ואו קיבלנו פניה מתנועה הקיבוצית שמרה לחבר אינו קבלנו. שיה מתגברים מקיבוץ נען ובמור בן שענינו בשמחה. הקיבוצים החודשים הגיעו עם שותלים, ציוד ומטיבניה ועורו לנו להיכר כמה היגנה

עיקר העבודה מתמצעת כשמה. המתגברים מרשים לעבודה פחות לא פשוטה בכלל. לעיתים תחת שמי חוקה ובמשך שעות ארוכות. יש כזה הכר' ה פרס החת' חדרו לצד מבורגים במנסה. חלק מהם בעלי מקצוע כמו נגנים או מתגלי ניו, אחרים באים מעולמות הקהילות, לא פשוטה בכלל. כל המתגברים יכולים לעמוד בעבודה סיופית ממושכת בתנאי מזג אוויר ששתנים", מסכירה שירי גורן, מנהלת מחלקת מעורבות חברתית בתנועה. "לא ברור מאליו בכלל שאנשים מניעים לעשות הכל בתגברות ועוד עושים את זה מכל הלב. חלק מהאנשים שתגברו עבדו יחדיו אתה קשה אחרי הפעילות הכי קשים להשתלב עם נוספת. זה סיפור הצלחה במיוחדנו, כשרוצים לשלב לסייע לאותו קיבוץ או להתגבר בקיבוץ אחר", מוסיפה שירי.

ע"כ, כ-100 מתגברים לקחו חלק בפעילות שיקום הניו של קיבוץ הנגב המערבי ובמה מנג, בארי, רעים, ניר ועז נחל עז, והאחרים הגיעו גם לקיבוץ סאפא בצפון. בסוף השבוע האחרון המתגברים הגיעו למושב בן קיעים. המתגברים מקיבוץ נען הגיעו ליגנה הצבורית החרוטת ורחם עם בני המושב פעלו במרץ לשיקום הניו. הם הביאו מרחיב את ציוד העבודה שלהם: סרידות, מעדרים, קולטורים, ענלות, כמחנות, דואר, טרקטורים - וזאת כמרות תרומה נדירה שניגשה עבורם לתנועה הקיבוצית, משתלה קיבוץ יקום מוינגנה, תפוז, שותל, של עצים, שותים וצמחים. ריטון, מוינגנה, תפוז, נגנו, תות, ניראבה, נמן, אשכולית, הל, רומינגה, תפוז, ליטון, לואיות, נענע, ועתה, מליסה, בוליוקס, תימן - כל אלו ניטעו ונשתלו בניה שתוכלו לחזור לפרחה.

המתגברים חובלים רועי בן אברהם (49), מנהל לוח הקהילה של קיבוץ נען בחמש השנים האחרונות.

רוסיס, נכיש עשיתי, השקיה, שתילת פרחים, נטי' עת צעים וניקיון הכבידה אלה רק חלק מהמשימות הדי בתשתיות הקהילתיות על עצמם כשהם יוצאים חרובה למשימת שיקום הניו של קיבוץ ומושב הנגב המערבי. המום ולדו במשראת חבור שנוצר בין קיבוץ בול השיטה לקיבוץ כפר עז, שבמסגרתו מתגברים בני הגיל השלישי העתיק את מנורות לקיבוץ בדרום והקדישו את זמנם לשיקום הגינה. 'קיבוץ בית השיטה היה הח' לרוץ בתחום. ראינו שזה עובד מעולה מבחינת החיבור בין המתגברים לקיבוץ, שיש צורך מעולה מהשטח ומקבל היענות על יו' אנשים שמניעים לנלא אותו מתוך רצון לסייע ולחיות', מספרת רותם שניצק שירי גורן, מניגם בילת המום המשי. "שאננו לשכפל את הצלחה של החיבור לקיבוץ ומשבים נוספים שיקום לעודה חזי, בדרום ובצפון, ללת מענה ליותר צרכים שעולים מהשטח ובמסגרת גם מנהיגות חזי".

אך זה עובד "נמנלי הנוי בקיבוץ יוצרים אתנו קשר ומעלים את הנוצר מהשטח, מה הדישות מצד המתגברים מכה בת השקיה והמקצועית. תגיעו הקיבוצים כמקצת את התואים בין קיבוץ או מושב. כמקצת את המיניע קלי בוד המתגבר. אנונו גם מוראות שמפעילות המשותפת עבדו יוצרים את התחשה של מנורות ביום הטבע. אם בניו הקהילתי חולק בניו הפרטי. אנשים שלא חזרו לכי' תים שלהם מבקשים לעיתים סיוע פרטי לטיפול בני' נה הפרטית שלהם, מהשקיה של העציצים ועד לכיסוח הדישא, אומרות ותום ושיר.

המיום הנוכחי מאפשר גם תיקופת התגברות קצה יותר ומעודד חיבור גם בין מושבים לקיבוצים.

תושבים בנגב המערבי שמנסים לחזור בימים אלה ליישוביהם מגלים עזובה, הרס וצמצומיות נוי שגרלה פרא. לעזרתם מתגייסים חברי קיבוצים מכל רחבי הארץ שבאים, על טרקטורים ומעדרים, להחזיר ליישובים את תפארתם. התגברות ושואת פרי

שירי גורן ורותם שניצק

גל גנות | צילום: אדי קבלו

אחד המאפיינים המולטים של ההתיישבות הכפרית בישראל, אם זה בניית תפוז או דווקא בנגב המערבי, הוא הטבע הרוחני. מניגם שאת נרחבת, ניגום פחדות ועצים מלכי לבים יוצרים את התחשה של מנורות ביום הטבע. אם זה קיבוץ או מושב, את התמנים הירוקים אפשר לראות גם ממקום הציפור. כשננטשו היישובים בקווי הערבות, נותרו הגינות ללא משניה ומטפלו. ואת זה הקיבוצים מקימים לא מוכנים לסבל.

או אם הקיבוץ את מיום 'היגנה צומחת שוב' במשדה לחזור את הגינה והמרחבים לחיות וירוקים ומפוחים. ניי

